

"Van dood hout"

van dood hout

ik zag takken breken

wist ze van dood hout

vluchtend voor de wind

die ze jaren wiegde

in het groen als kind

nog weerspanden zij

al buitelend zijn kracht

caprioolden op de vlagen

maar grondden roemloos

tussen het gevallen blad

waar klein grut

zijn onzichtbare bestaan

krioelde in het donker van

de nacht en volle maan

om blad en takken af te breken

tot elementen voor nieuw leven

wil melker

26/12/2015

www.wilmelkerrafels.deds.nl